

FISA DISCIPLINEI

DENUMIREA DISCIPLINEI		Instituții și organizații internaționale				COD: 14		
CICLUL DE STUDII (L-licență/M-master/D-doctorat) ȘI ANUL DE STUDIU (1,2,3,4)		L 2		Semestrul	3		STATUTUL DISCIPLINEI (OB-obligatorie/OP-opțională/F-facultativă)	OB
NUMĂRUL ORELOR PE SAPTĂMÂNĂ		TOTAL ORE SEMESTRU	TOTAL ORE ACTIVITATE INDIVIDUALA*	NUMĂR DE CREDITE	TIPUL DE EVALUARE (P-pe parcurs, C-colocviu, E-examen, M-mixt)		LIMBA DE PREDARE	
C	S	L	Pr.					
2	2			56	94	6	P	Română

TITULARUL ACTIVITĂȚILOR DE CURS/SEMINAR	GRADUL DIDACTIC ȘI ȘTIINȚIFIC, PRENUMELE, NUMELE		DEPARTAMENT
	CONF. DR. DIANA MARGARIT		Științe politice, relații internaționale și studii europene

OBIECTIVE	<p>Tematica cursului își propună să evidențieze, printre altele, ideea că instituționalismul internațional de secol XX și XXI nu reprezintă o realitate conjuncturală și pur contextuală, ci mai curând produsul unei reflecții politice moderne care a fost preocupată crearea celor mai eficiente și consistente mijloace prin care pacea și securitatea lumii să poată fi asigurate.</p> <p>În același timp, își propune să fac un pas înainte, propunând o abordare frontală și actuală a organizațiilor internaționale contemporane, explorând teme precum drepturile omului, intervenționismul internațional, activismul global. Câteva dintre întrebările la care voi răspunde pe parcursul acestui semestru sunt : De ce organizațiile internaționale sunt delegate cu responsabilități suprastatele în domenii precum pacea și securitatea internațională, garantarea și respectarea drepturilor omului, democrația, diplomația internațională? Ce impact au indivizii și organizațiile nonguvernamentale în procesul de guvernare globală ? Cum interacționează statele, organizațiile internaționale, organizațiile nonguvernamentale și indivizii în sfera globală ? Care sunt limitele instituționalismului internațional?</p> <p>O cerință minimală pentru o mai bună înțelegere a problematicilor discutate este ca studenții/ele să fie deja familiarizați/te cu structura, funcțiile și activitățile celor mai relevante organizații internaționale guvernamentale și nonguvernamentale. La finalul semestrului, ei/ele ar trebui să fie capabili/e să analizeze într-o manieră critică rezultatele și impactul organizațiilor internaționale la nivel global, dar și să formuleze diagnostice și pronosticuri referitoare la evoluția lor viitoare în anumite contexte geopolitice date.</p>
CONTINUTUL CURSULUI	<p>Introducere. Prezentarea temelor cursului, condițiilor de promovare, metodelor de lucru folosite pe parcursul semestrului</p> <p>Ce sunt organizațiile internaționale? De ce este relevant să existe un domeniu de studiu care să aibă în atenție problematica organizațiilor internaționale? Ce rol ocupă organizațiile internaționale în ordinea globală contemporană?</p> <p>Kenneth Abbott și Duncan Snidal. (1998). Why States Act through Formal International Institutions. <i>The Journal of Conflict Resolution</i> 42(1): 3-32.</p> <p>Carpinschi, Anton și Diana Mărgărit. (2011). <i>Organizații internaționale</i>. Iași: Polirom (9-25).</p> <p>Abbott, Kenneth, Keohane, Robert, Moravcsik, Andrew, Slaughter, Anne Marie și Duncan Snidal. (2000). The Concept of Legalization. <i>International Organization</i> 43 (5): 17-35.</p> <p>Organizarea internațională în gândirea politică modernă (sec. XVII-XIX). Proiectele de pace perpetuă ca modele teoretice ale instituționalismului politic internațional: a) modelul piramidal (E. Crucé, Abatele de Saint-Pierre, J.-J. Rousseau); b) modelul cosmopolit (Imm. Kant); c) modelul dispersat (W. Penn, J. Bellers, Saint-Simon)</p> <p>Archibugi, Daniele. (1992). Models of International Organization in Perpetual Peace Projects. <i>Review of International Studies</i> 18: 295-317.</p> <p>De la Sfânta Alianță la Națiunile Unite</p> <p>Morgenthau, Hans. (2007). <i>Politica între națiuni. Lupta pentru putere și lupta pentru pace</i>. Iași: Polirom (477-514).</p> <p>Mazower, Mark. (2009). <i>No Enchanted Palace. The End of Empire and the Ideological Origins of the United Nations</i>. New Jersey: Princeton University Press.</p> <p>Carpinschi, Anton și Diana Mărgărit. (2011). <i>Organizații internaționale</i>. Iași: Polirom (29-44).</p> <p>Garantarea internațională a protejării drepturilor omului. Regimul drepturilor omului, delegare internațională și difuziunea suveranității</p> <p>Moravcsik, Andrew. (2000). The Origins of Human Rights Regimes. Democratic Delegation in Postwar Europe. <i>International Organization</i> 54(2): 217-252.</p> <p>Ternon, Yves. (2002). <i>Statul criminal. Genocidurile secolului XX</i>. Iași: Institutul European (23-58).</p> <p>Test</p> <p>De ce este nevoie ca Națiunile Unite să fie reformate</p> <p>Mingst, Karen și Margaret Karns. (2012). <i>The United Nations in the 21st Century (Fourth Edition)</i>. Philadelphia: Westview Press (281-291).</p>

	<p>Weiss, Thomas. (2009). <i>What's Wrong with the United Nations and How to Fix It</i>. Cambridge: Polity Press (127-233).</p> <p>Responsabilitatea de a proteja versus intervenția umanitară Doyle, Michael și Nicholas Sambanis. (2006). <i>Making War and Building Peace. United Nations Peace Operations</i>. New Jersey: Princeton University Press (1-23, 319-333).</p> <p>Kaldor, Mary. (2010). <i>Securitatea umană</i>. Cluj-Napoca: CA Publishing (28-80, 214-232).</p> <p>Organizațiile nonguvernamentale și activismul global Carpinschi, Anton și Diana Mărgărit. (2011). <i>Organizații internaționale</i>. Iași: Polirom (123-188).</p> <p>Putere, interdependență și nevoia de regimuri internaționale (neoliberalism și teoria regimurilor) Keohane, Robert și Joseph Nye. (2009). <i>Putere și interdependență</i>. Iași: Polirom (49-66, 352-366).</p> <p>Cosmopolitismul democratic, globalizare și guvernare multistratificată (teoria democrației cosmopolite) Held, David, McGrew, Anthony, Goldblatt, David și Jonathan Perraton. (2004). <i>Transformări globale. Politică, economie și cultură</i>. Iași: Polirom (73-109).</p> <p>Limitele instituționalismului internațional între etatism și globalizare Mearsheimer, John. (2007). Falsa promisiune a instituțiilor internaționale. <i>În Politică între națiuni. Lupta pentru putere și lupta pentru pace</i>, Hans Morgenthau. Iași: Polirom. 581-601.</p> <p>Stiglitz, Joseph. (2003). <i>Globalizarea: speranțe și deziluzii</i>. București: Editura Economică. (29-96)</p> <p>Test Concluzii tematice. Prezentarea rezultatelor testelor</p>
<p>CONȚINUTUL LUCRĂRILOR DE SEMINAR/ BIBLIOGRAFIE</p>	<p>Introducere</p> <p>Discutarea terminologiei folosite în analiza organizațiilor internaționale (cooperare, competiție, regim, suveranitate, intervenție, comunitate internațională, ordine mondială).</p> <p>Analiza documentelor fondatoare ale instituționalismului internațional: Carta Națiunilor Unite (1945) Carta Ligii Arabe (1945) Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948) Tratatul NATO (1949) Convenția Europeană a Drepturilor Omului (1953) Actul Final de la Helsinki (1975)</p> <p>Simulare proces CEDO. Studenții/ele vor analiza în sală spețe CEDO și vor decide în privința încălcării sau nu a drepturilor înscrise în Convenție.</p> <p>Pregătirea simulării reuniunii Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite. Studenții/ele vor lucra individual sau în echipe de câte două persoane la documentarea referitoare la regimul politic al statului pe care îl reprezintă, raporturi diplomatice cu alte state, respectarea drepturilor și libertăților, vechimea în ONU, poziții din trecut ale statului în decizii luate de către ONU și instituțiile sale specializate.</p> <p>Simularea reuniunii Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite. Studenții/ele vor primi în sală subiectul rezoluției. Vor avea la dispoziție o oră pentru a se documenta referitor la problematica aflată în discuție, dar și pentru a pregăti un discurs de 7-8 minute care să reflecte poziția statului față de problematica respectivă și votul acestuia în cadrul Consiliului.</p> <p>Dezbateri academice.</p> <p>Prezentări de proiecte colective. Fiecare grup (format din 4-5 studenți/ți) va pregăti o prezentare orală referitoare la reacția unei organizații guvernamentale sau nonguvernamentale la un eveniment/fapt internațional (nu mai vechi de 2 ani). Analiza va răspunde la următoarele întrebări: Cum a reacționat organizația la evenimentul/faptul respectiv? Reacția a fost eficientă/ineficientă? Care sunt cauzele eficienței/ineficienței acesteia? Cum ar putea/fi putut să-și îmbunătățească reacția?</p> <p>Concluzii</p>
<p>REPERE METODOLOGICE</p>	<p>Prelegere, dezbateri academice, conversație euristică</p>
<p>Forme de evaluare</p>	<p>Evaluare pe parcurs:</p> <ul style="list-style-type: none"> Prezență și activitate la seminarii. Studenții/ele vor fi evaluați/te la fiecare seminar, în funcție de maniera în care își pregătesc prezentările, dar și în funcție de intervențiile pe care le au în mod constant (întrebări, răspunsuri, comentarii etc.). De aceea, studenții sunt încurajați să fie cât mai activi pe parcursul seminariilor. Două teste din tematica de curs.
<p>ponderea formelor de evaluare în formula notei finale</p>	<p>Nota finală la disciplina Instituții și organizații internaționale va fi calculată după următoarea formulă :</p> $N_f = \frac{N_{t1} + N_{t2} + N_s}{2}$ <p>N_f= notă finală; N_{t1}= notă test 1; N_{t2}= notă test 2; N_s=notă seminar N_s va fi compusă din media evaluării tuturor intervențiilor la seminar, din timpul semestrului.</p>

standardele minime de performanță	Pentru nota 5, este obligatorie: a) obținerea notei 5 la cel puțin unul dintre cele două teste; b) participare activă (lectura textelor, implicare în discuții și dezbateri) la cel puțin 4 întâlniri de seminar.
--------------------------------------	---

1/10/2019